

HRVATSKO OBRAMBENO ŠTIVO

Zaboravljeni Sinovi Domovinskog Rata

PRINCIPI I NA ĀLA PRIPADNICIMA I PRIJATELJIMA HRVATSKOG ODPORA
general Drinjanin 7.XI.1965.

(Ovo pismo od 6 stranica se nalazi u knjigi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURI A" na strani: 458, 459, 460, 461, 462, 463. Mo. Otporaš.) Nekolicina prijatelja traže od mene, da Vam za ovu prigodu rekнем nekoliko rije i i dadnem NEKE direktive za rad. Mnogo toga se u svijetu događja što zahtijeva reviziju naših poteza. [3,145 more Words]

1- PAŽNJA: POVEZNICA

HRVATSKOOBRAMBENOSTIVO.COM

PRINCIPI I NA ĀLA – PRIPADNICIMA HRVATSKOG NARODNOG ODPORA, piše general Drinjanin 7 studenoga 1965

2- PAŽNJA: POVEZNICA

PRINCIPI I NA ĀLA PRIPADNICIMA I PRIJATELJIMA HRVATSKOG ODPORA general Drinjanin 7.XI.1965. (Ovo pismo od 6 stranica se nalazi u knjigi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURI A" na strani: 458, 459,...

NAPOMENA: tekst kao *.jpg slika 9

19651107-01_Luburic_Principi_i_Nacela.jpg

PRINCIPI I NAČELA – PRIPADNICIMA HRVATSKOG NARODNOG ODPORA, piše general Drinjanin 7 studenoga 1965

PRINCIPI I NAČELA

PRIPADNICIMA I PRIJATELJIMA HRVATSKOG ODPORA

general Drinjanin

7.XI.1965.

(Ovo pismo od 6 stranica se nalazi u knjigi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" na strani: 458, 459, 460, 461, 462, 463. Mo. Otporaš.)

Nekolicina prijatelja traže od mene, da Vam za ovu prigodu reknem nekoliko riječi i dadnem NEKE direktive za rad. Mnogo toga se u svijetu događa što zahtijeva reviziju naših poteza. Isto tako sili nas da zauzmemo stavove, kako bi bili uvijek, na svakom mjestu i za svaki slučaj spremni izvršiti našu misiju. Pokušati ću u ovo par redaka iznijeti pred Vas, pred pripadnike i prijatelje Otpora, nekoliko točaka, koje mogu časovito služiti kao bazične direktive.

1. PRINCIPI.

Po nekada smo čuli da su veliki ljudi, tako na pr. Disraeli, (*Benjamin Disraeli (1804-1881) romanopisac i engleski političar..., mo. Otporaš.*) jedan od stratega-sanjara i stvaratelja engleskog carstva, da je osnovni princip **NE IMATI PRINCIPA**. Znači ne imati načela, nego u svakom slučaju, svakom času napraviti ono, što nam odgovara, što nam koristi, što nam pomaže za ostvariti jedan san ili jedan plan.

Medjutim treba imati u vidu, da su ti ljudi sami po sebi imali jednu formaciju, kulturu, odgoj, - i da su imali pregled događaja, smisao za odgovornost prema Bogu i Povijesti, pa su znali uskladiti svoje ciljeve i planove sa jednim višim ciljem. Ako analiziramo neke od tih ljudi i njihov rad vidjet ćemo, ipak, veličinu. Takvi ljudi sanjari - stratezi stvorili su medju inim i BRITANSKO CARSTVO I ŠPANJOLSKI IMPERIJ. U tim imperijima nije nikada sunce zalazilo. Podigla su se golema carstva, vodili se krvavi ratovi, stvarala se neizmjerena bogadstva, zatajivali se principi, ali ipak je ostalo mnogo toga pozetivnoga. Kultura, vjera, civilizacija dokaz su tome. Nastale su ipak slobodne, nezavisne i suverene države, kulturni i civilizirani narodi.

Ali pojavom bezbožnog marksizma - komunizma pojavili su se ljudi, ideologije, doktrine i političke strategije, koje su samo rušile. Tragovima britanskih i španjolskih osvojača nikle su slobode i sretni ljudi,- a iza materijalističkih, marksističkih i komunističkih osvajača ostajao je pustoš, gospodarski kaos, bijeda, robstvo i životinjski instinkt. (*jer se nije vjerovalo u Boga, poput životinja koje ne vjeruju niušto, mo.*) Rusija je mogla stići i na mjesec,- ali na zemlji nije uspjela ni jednog jedinog čovjeka učiniti sretnim.

Zašto se to događa ? Radi apsolutnog pomanjkanja bilo kakvih principa, tj. načela. Mjesto dizanja i niveliranja (*izravnavanje, mo.*) prema gore, komunizam je izvršio nivelaciju prema dolje, ubijajući svaki duh, svaku spiritualnost, svaku ljubav i pojem odgovornosti pred vječnim i trajnim.

Zato je u svakom radu potrebno imati principe, načela, kojih se treba držati u radu, životu, zabavi, poslu, politici, strategiji, umjetnosti, pa i u oslobodilačkom radu. Kojih principa se treba držati i u našoj oslobodilačkoj i državotvornoj borbi.?

U prvom redu : poštivajući zakone dekaloga, tj. Deset Zapovjedi Božijih. Ako proučimo religije vidjet ćemo, da se sve one sa malim razlikama baziraju na Dekalogu. Možda će netko reći, šta eto Drinjanin pravi konkurenciju hodžama, fratrima i popovima. Ne, braćo, ne ! Ali vidili smo u prošlosti, da su ljudi bez principa bili nikakvi borci. Falila im je unutarnja snaga vjere, nisu znali umirati za budućnost svoga naroda. Nisu znali izdržati. Mnogi su nas izdali. Mnogi izvršili nečastna djela. Nisu znali ni živiti, ni umirati. Tijelo je jednoga dana zakazalo, duha nije bilo. Ostalo je - ništa. Mizerija.

Crkva je u životu hrvatskog naroda odigrala jednu značajnu ulogu. A Crkva smo svi mi, vjernici, građani, vojnici. Danas u Hrvatskoj oko Crkava i opet se diže nacionalni duh. Hrvati koji su imali načela – principe izdržali su, prebrojavaju se, informiraju se, dižu glave; traže istomišljenike, zgodne ideje. Ljudi bez principa, bez morala, bez vjere, ideje, odavno su u službi samo materije. Tko im daje tu materiju, njega slijede. U ovom slučaju JUGOSLAVIJU I SRBOKOMUNIZAM. (*vrlo pametno rečeno, mo, Otporaš*).

Ako smo se smjestili u taj okvir, onda smo u milosti i snažni, te možemo voditi naš opravdani rat. Crkva kao takova ne osudjuje pravedni rat za slobodu jednog podjarmljenog naroda. Dapače, ona ga nuka neka se bori. Mi smo i u prošlosti znali naći taj put, pa ćemo znati i u sadašnjosti. Naš je rat pravedan, i prema tome, obligatoran. (*obavezan, mo*.) Obvezantan za sve ljude dobrih principa. Onda smo prekaljeni, snažni, principijalni na žrtve, odgojeni za izdržati, i onda je osiguran kontinuitet našega rata. On je trajan. Do slobode ili smrti.

II. NAŠA BAZIČNA POLITIČKO-STRATEŽKA MISIJA

Hrvatski se narod nalazi danas u dvojstrukom robstvu i o tome nama nije potrebno dokaza. Prema tome moramo samo povući potrebne zaključke i sve naše korake (u)skladiti sa tom činjenicom. Naš je glavni političko-strateški cilj oboriti Jugoslaviju i stvoriti HRVATSKU DRŽAVU. (*to je bio i dra. Ante Pavelića političko-strateški cilj oboriti srpsku monarhističku Jugoslaviju, mo*.) Taj cilj mora biti obvezatan za sve, pa i za Odpor. Znači da je to cilj kojega mora osjećati svaki Hrvat, i svaki HRVATSKI KOLEKTIVITET, svaka zajednica. Svaki Hrvat mora u tom cilju naći ono glavno, a onda kao ljudi, kao civilizirani ljudi, uskladjivati ono sporedno među nama. Čovjek ili zajednica koji ne osjete taj zajednički cilj nisu ni kadri uskladiti rad sa radom drugih Hrvatskih Ljudi ili Zajednica. Vidili smo u neposrednim tužnim događajima rezultate. Mjesto da ostvarimo svaki svoju zajednicu i u bratskoj i ljudskoj suradnji koordiniramo sve napore u borbi za taj zajednički cilj, gube se hrvatske energije u međusobnim borbama, blaćenjima i svadjama, a neprijatelj to izkorišćuje, baca benzina u vatru, gdje nagorijevaju naše nade za povratak (*u Domovinu, mo*.)

Kako treba raditi ?

Pogledajte oko sebe i naći ćete muševce i žene, koji su neki i kroz pedeset godina na svakom mjestu, u svakoj situaciji, u svaka doba tražili ruku Hrvata, da bi zajednički učinili ONO ŠTO SE MOŽE. Politika je znanost i umjetnost moguća. Zato treba biti skroman prema sebi i ustanoviti da nitko od nas, ni kao čovjek, ni kao Zajednica, nije dostatan za oboriti jugoslavenski srbokomunizam, *(neće dugo potrajati, a doći će to vrijeme, kada će se poznata pera iz svih uglova bivše Yu pitati: Zašto je general Drinjanin sustavno govorio i pisao "SRBOKOMUNIZAM" te jedno i drugo povezo u jednu te istu kovanicu SRBOKOMUNIZAM, mo.)* a stvoriti Hrvatski Državu. Ne treba tražiti dokaza. Postojanje Jugoslavije je dokaz. Da su ti ljudi i Zajednice imali snage bili bi oborili Jugoslaviju. Nisu je imali i Jugoslavija je tu. Ni mi ju sami nismo imali. Inače ne bi bilo Jugoslavije. *(Ili inače mi danas ne bi bili emigranti i razbacani po cijelom svijetu, mo.)*

Eto, tu ću Vam reći nekoliko riječi o ODPORU. Ime Odpor je dato u onom času kada sam kao zapovjednik JUŽNOG HRVATSKOG FRONTA NA IVAN SEDLU dobio nalog da se povučem. Nakon što smo uspjeli stvoriti front, nakon što je pola Hercegovine bilo spremno pasti da Hrvatska može živjeti, nakon što se Sarajevo diglo, da brani na Romaniji i Ivan Sedlu, povlačenje. Nakon toliko krvi, borba, i uspjeha na vojnom polju, povlačenje. Baš u novoj OBRANI o tome pišemo. Morao sam misliti. Da je tada USTAŠKI POKRET bio dovoljan sam za sebe, da mu je politika bila snažna, ispravna i dostatna, onda nebi hrvatske nepobjedjene divizije trebale ostavljati jedan tako važan ključni i strateški položaj kao IVAN PLANINA i napuštajući dio ljubljene i herojske zemlje, priznati da nismo dostatni. **Zato organizaciji nisam dao ni neko političko ni vojničko ime, nego sveopće narodno. tj. HRVATSKI NARODNI ODPOR.** Jer tu se radilo o sudbini naroda. Otkad smo napustili IVAN PLANINU samo smo doživili poraze. I stigli na Bleiburg. I u emigraciji. I do spoznaje, da smo svi potrebni. Eto tu je naša filozofska baza. Odatle i naša osnovna političko-strateška linija.

Nama su rekli, da kakvi Odpor, i kakva sloga. Izrugivali su se iz našeg meijanskog stava, ali vrijeme je prolazilo i pregazilo one, koji su podcjenili brata i ideje. Lako je bilo nadvikivati, obećavati, opotuživati, podcjenjivati, denuncirati, – ali prošla su dva desetljeća i naša je stvar tamo gdje je bila, kad sam dobio nalog sa Ivan Planine, tj. u defenzivi, u bježanju, a neprijatelj je konsolidirao svoju snagu, uskladio svoju politiku, stvorio organizaciju i posljedice vidimo. Vraćamo se IVAN PLANINI. Ja se nisam htio povući, pozvat sam bio u Zagreb i kako znate moj je avion doživio prisilno spuštanje, a ja bio onesposobljen za borbu. *(General Luburić je tada dobio potres mozga i bio je za tri dana onesvješćen u bolnici. To je bio prvih dana svibnja 1945., i za vrijeme tog trodnevnog odsustva, mnoge su se stvari dogodile za koje general Luburić je doznao tek kada se je osvjestio, mo.)*

Ipak sam ja izvršio zadnju zapovjed i u borbama zalaznice osigurao mogućnost dolaska Oružanih Snaga i naroda do zapadnih saveznika. Ostalo Vam je poznato.

(Ovdje, zbilja, svaki poštenu i pravednu Hrvata treba zahvaliti generalu Drinjaninu na svim ovim njegovim mnogim i ogromnim pisanjima u emigraciji. Drugi istaknuti tvorcii, stvaratelji i branitelji NDH nisu imali istu i jednaku priliku opisati i zapisati dogodovštine zbivanja, stvaranja i obrane NDH kao i povlačenja HOS prema zapadu, kao što je to imao general Drinjanin. On je bio na takovim visokim i odgovornim položajima u kojima je imao djelomični ili potpuni uvid i pregled situacije o kojoj je toliko pisao u izdanjima DRINAPRESS-a OBRANI, DRINI, OKRUŽNIM PISMIMA, LETCIMA, itd., dok drugi nisu bili iste sreće, jer su mnogi izginuli u borbama ili su bili spriječeni drugim nepogodnostima, itd. Za sigurno se iskrena, istinita, objektivna i poštena hrvatska borbena povijest NDH ne može pisati ne uzevši u obzir zapise, opise, uspomene i pisma generala Drinjanina. Ono što su preko četrdeset i više godina pisali jugoslavenski i komunistički "povjesničari" ne može se uzeti uopće u jedan ozbiljan OBZIR, iz jednostavnog razloga: Sve što su pisali, pisali su iz ugla partijske i ideološke linije s jedna strane, dok s druge pisali su iz mržnje i omalovažavanja svakog napora NDH o borbi i o očuvanju hrvatskog imena. Mo, Otporaš.)

Ostao sam u Domovini sa generalom Bobanom i šakom preživjelih. Pitanje je zašto nismo dizali ustanke, vodili aktivnu resistenciju, itd. A ja Vam kažem, da je trebalo imati svjesti i nešto pameti i smisla za odgovornost i pitati se: kako to da smo imali Poglavara, Vladu, Generalitet, 17 Divizija, Visoki Moral, Državni Aparat, – pa je bilo određeno povlačenje, predaja, bezuvjetna predaja u ruke srbokomunista, i nakon što je sve to palo, da sa ostacima razbijene i poklane vojske vodimo narod u iztrebljenje.

Srbokomunisti svih dlaka uz pomoć svojih moćnih saveznika (i hrvatskih antifašista, da ne kažem hrvatskih komunistaa, jer mnogi hrvatski komunisti nisu bili antifašisti, niti su se takovima smatrali kao što se danas smatra Mesić, Josipović, Milanović i njihova klapa, mo, Otporaš.) bili bi tada istrjebili naš narod. Drugo je bilo da smo na čelu sa Poglavnikom, Vladom, Generalitetom i Glavnim Stožerom, Glavnim Ustaškim Stanom vodili bitku na našem području i obnovili Krbavsku Bitku.

(Mnogo puta sam se prepirao, a i drugi su isto tako, sa prijateljima oko riječi "OBNOVITI". Ja sam osobno uvijek govorio o obnovi Hrvatske Države, koju smo stvorili poslije punih 839 godina i koju smo izgubili 1945. Dakle, Državu smo imali koju nije bilo potrebno stvarati, nego samo obnoviti, kao što je jednom u povijesti bila bitka na Krbavskom polju, koju nije trebalo više stvarati, kako general Drinjanin reče, nego obnoviti. Ići ovim snjerom se može istinito i sa punim pravom reći da je Neovisna Država Hrvatska, koju se danas zove RH, obnovljena DRŽAVA SVIH HRVATA 1991., mo. Otporaš.)

Tada bi to moglo biti slavna bitka ustaškog plemstva za povjest, – ali sa obješenim ministrima, generalima, i poklanom vojskom i ubijenim moralom, zar smo mogli i smjeli voditi u bitku nejaku djecu i starce, s poglavarom u tudjini i u ime politike, koja je doživila strahoviti slom?

Eto zašto sam stvorio **HRVATSKI NARODNI ODPOR**, zašto sam stavio snage u PASIVNI ODPOR, i zašto sam konačno došao u emigraciju ranjen i izmučenm da vidim šta je i kako je.

Bilo mi je zabranjeno mješati se u novi podhvat i bile su prešućene moje opomene o snagama, kojih nije bilo i o mogućnostima, koje je srbokomunizam sugerirao. Znaete završetak toga doba i te akcije koju je vodio DRŽAVNI ODBOR u IME HRVATSKOG NARODNOG ODPORA. Nakon toga (*poraza akcije Božidara Kavrana, mo.*) mi je bilo predano po Poglavniku vodstvo ODPORA. Mnogima od Vas je sve to poznato, a ja Vam obećajem, da ću u skorim OBRANAMA osvijetliti to pitanje.

Kada sam došao na vodstvo Opora morao sam razmišljati i tada smo vodili pobunu duhova sa pukovnikom Štirom, sa našim Rudepašom, sa mnogima, koje poznajete. Tražili smo novi smjer politike, kao i nekada na Ivan Sedlu. Znaete kako se odigralo, znaete i rezultat. Vidite taj rezultat u svojoj svojoj bijedi. I odatle naši zaključci.

Sjećati ćete se da smo obnavljali ideje u letcima **SLUGE DOMOVINE**. Zato smo suradjivali s Ujedinjenim Hrvatima, i na kraju i s VIJEĆEM. I zato smo bili s mnogima ili svima, koji su bili voljni razgovarati o budućnosti. I zato ćemo biti i sutra sa svima, tko bude htio s nama nešto skupa za skupnu ideju učiniti. To je misao vodilja, to je baza, to je naša politika i to je naša osnovna političko-strateška linija. Ona je ujedno i jedna za svakog odgovornog, svjestnog i pametnog čovjeka.

Eto tu je i zasluga KANADSKO HRVATSKOG NARODNOG ODPORA i organizacije matice u Kanadi : ERIK LISAK. <https://otporas.com/presuda-optuzenom-eriku-lisaku-zagreb-11-listopada-1946/> Mi smo emigranti, ali smo grana hrvatskog stabla, koje ima korjenje. Zato se nije grana osušila, nego i u plemenitoj, slobodnoj, i dragoj Kanadi cvjeta. Mi smo u malom hrvatski narod. Medju nama vladaju ideje, koje hrvatski narod ispovjeda. Zato smo legalni predstavnici naroda. Oni koji ne ispovjedaju ideje naroda i nemaju srčike, moraju umrijeti i biti zaboravljeni. Teška je to i nesretna sudbina, ali će ona zadesiti i sve one, koji ispred interesa naroda stave svoj vlastiti, svoje grupe, dinastije, klike ili osobe.

Zato neka Odpor u Kanadi razgovara sa svima, suradjuje sa svime, gajeći svoju personalnost i uskladjujući tu personalnost sa potrebama same Domovine. Neka Odpor bude jak, složan, ali neka ta sloga nebude stvorena na mitosima, kultu osoba, i neka ministri, generali i predsjednici ne nameću tajnike i odbornike, neka se nikoga ne isključuje, neka se čuje sve i ne osudi nikoga. Neka prevlada razbor, neka se demokratski i ljudski izživljava društveni život, neka se glasa, neka se mjenjaju odbornici, neka se mjenjaju taktike, programi, ali uvijek ljudski i uvijek u skladu sa zakonitim interesima nove Vaše domovine, Kanade.

III. NAŠA TAKTIKA

Kad smo jednom ustanovili, da u našem radu moramo imati nekih principa, i kada smo zacrtali našu bazičnu političko-stratežku liniju,- onda je mnogo lakše i elastičnije govoriti o taktici i primjeni naših zasada, principa, načela, planova itd., (*vidjeli ste skoro uvijek da general kada daje svoje ideje, daje ih u više varijanata, kako bi ih ljudi što bolje i svrsihodnije razumjeli, mo.*) na naše hrvatske prilike. Htio bih reći : nije sve dobro što rade veliki i moćni narodi, nije sve pametno što vele glasoviti ljudi, i nije moguće sve prenijeti na naše hrvatsko tlo. Jednu biljku iz tropske klime nije moguće ustaliti u hladnoj klime. A kada se to na silu provede, onda to plaća nacija. To je kao onaj mali monstrum, što se rodio u nekom laboratoriju u Italiji. Rekli su da su stvorili umjetni život mimo onih zasada Božijih i naravnih, dakle umjetnički. Nu rodio se samo jedan monstrum, i sve je svršilo u neugodnoj uspomeni.

Mi Hrvati moramo naći našu varijaciju i za tu jednu univerzalnu ideju, kao što je demokracija. Možda smo ju i imali kad smo bili slobodni i imali svoje vladare. I vjerojatno bi to u slobodi i opet stvorili bez mnogo poteškoće. Zato je i život u Vašim društvima zapravo jedna škola, gdje se učite kako ćete sutra voditi svoju Državu. General Boban (*Rafajel Ranko Boban 1907-1946?*) iz *Bobanove Drage, selo Soviči kod Imostkog, općina Grude, mo. Otporaš.*) http://www.safaric-safaric.si/hup_otporas/20190529_gen.Rafael_Boban_podignuti_spomenik.pdf je bio rudar i negdje u Belgiji (*Seraing-u, mo.*) i Francuskoj odborovao kao Vi sada. I mnogi su drugi u odborovanju, društvenom životu, u kontaktu sa demokratskim normama naučili ono što se nije moglo u školama naučiti. Zato Vaš rad nije neplodan.

U taktiku spada, dakle, način kako radite, s kim radite, kako i na koji način odvijate Vaš društveni rad, koga izabirete za Vaše predvodnike, i izvršenje onih planova, koje smo načelno zacrtali. Taktika hoće reći u neku ruku sprovođenja. Pravljenje planova pripada STRATEGIJI, izvršenje pripada TAKTICI. Zacrtavanje ciljeva jednog društva koje čini jednu cjelinu kao što je ERIK LISAK, čini cjelinu HRVATSKOG NARODNOG ODPORA., – je strategija. Možda politička strategija. I tako i jedna priredba kao ova Vaša je izvršenje jednog taktičkog zadatka. Takvi taktički zadatak na bojnopolju može biti zauzimanje jednog brežuljka po jednoj satniji, da bi jedna divizija mogla zauzeti jedan masiv, skolp, područje od strateške važnosti za opći plan. I Vaše društvo u jednom ili mnogo taktičkih poteza može učiniti više nego to i izgleda. Jedan taktički potez može biti osvajanje prijatelja među samim uglednicima Kanade. Drugi sa predstavnicima stranih naroda. Treći u dobroj harmoniji sa ljudima Crkve. Četvrti sa jednom hrvatskom državotvornom grupom. Peti privlačenje jedne istaknute ličnosti. Šesti odgoj predvodnika. I tako u bezkonačnost.

Sve su to mozaici, koji u sebe nemaju odsudne važnosti, ali koji skupa tvore jednu cjelinu. Iz mnogo taktičkih uspjeha se radja jedan strateški ili politički cilj. Nastavite, dakle, iz dana u dan, neumorno, bez obaziranja na one, koji u nemoćnosti liju suze ili grizu bližega ili psuju udaljenoga. Oni ne pišu povjest, oni ju tek slijede. Oni klipšu kao baba za MISARIMA. Oni su tek jedna izgubljena zalaznica jedne izgubljene bitke, a mi smo predhodnica jednog novog doba.

Ako su ideje ODPORA bile ispravno postavljene na IVAN SEDLU, dvadeset godina emigracije dokazuje, da su one ispravne danas. Mi nismo i ne smijemo biti zalaznica jedne ideološki obojene organizacije, nemožemo biti podružnica neke političke ili stranačarske grupe, nego možemo i moramo biti vojnici svoje domovine. Da i o tome treba reći nekoliko riječi.

Čitalo se je o tome da svi moramo biti politički opredjeljeni, jer da inače ima opasnosti da se Odpor pretvori u jednu MILITARISTIČKU ORGANIZACIJU. Mi nismo nikada rekli, da se ne bavimo politikom, ali naša politika nije politika jedne stranke, jedne partije, grupe interesa, nego politikom oslobodjenja u službi cijele domovine. Mi niti ne izključujemo politiku, ne branimo nikome da bude pripadnik jedne stranke.

Mi imamo pripadnika Opora i prijatelja u svim hrvatskim strankama. Mi to smatramo pozetivnim. Nu taj pripadnik u ODPORU ne radi za stranku, nego za Hrvatsku cjelinu, pa kako najprije treba Državu stvoriti dobar će pripadnik Opora podrediti svoj stranački stav onome zajedničkom, kako smo prije objasnili.

Ako budemo dosljedni u principu, ako budemo inteligentni u stratežkim ciljevima a elastični u našim taktičkim potezima, onda će ODPOR KAO CJELINA, a KANADSKI ODPOR KAO DIO, izvršiti naše držanstvo. U to ime kličem :

.....

(Kraj ovog pisma od šest stranica. Sve sam pregledao i mnogo vremena izgubio ne bih li našao ili pronašao sedmu stranicu ovog pisma. Nema je. Nisam ju pronašao. Neka se za sada ovako ovo opisivanje pisma od šest stranica završi. A svaki od nas neka si slobodno izvoli protumačiti šta je general Drinjanin htio reći ili nadodati kada je napisao: "U to ime kličem." Ja ću slobodno reći šta ja mislim da je htio reći: ŽIVJELA HRVATSKA DRŽAVA! general Drinjanin, kako on to uobičajno završava svoja pisma, te da sedme stranice pisma nema. Mo, Mile Boban, Otporaš)

Izvor: [Otporaš](#)